

Bakos András

HÓEMBER A TÜKÖRBEN

Állok a sötét ház előszobájában
éjjel, és a kerek tükörben az udvaron
fénylő hóembert nézem. Hanyatt dőlve,
mégis szilárdan áll: rád emlékeztet.
Úgy mondták, olyankor jobban kihúzod
magad. És ez azért kínos, mert vannak
a családban olyanok, akik viszont mintha
orra akarnának bukni. Mivel az nem lehet,
hogy most téged akar csúfolni valaki,
azt hiszem, te akarsz eszembe juttatni
valamit.

Lehet, tényleg nem ismertük
egymást. Pedig sokáig ülhettem melletted
a padon, láthattam, hogyan alszol el
a daráló fémes zajában, a zsákok
között. Húzhattam az evezőt, miközben
te a csónak ülésdeszkáját szorítottad,
a víz közepén. Mosolyoghattam rajtad,
hogy aztán elkomolyodjak. Álmodni
volna jó veled.

Régebben ehhez is
lehetett közöm, ahogy hóhulláshoz
vagy olvadáshoz. De most nem tudom,
miben hihetnék még olyan erősen,
amikor reggelre kelve látom:
az ablakot pára borítja.

Julio Cortázar

BESTIÁRIUM

Székács Vera fordítása

Az utolsó kanál tejberizs – sajnos kevés volt benne a fahéj – és az esti lefekvés előtti puszik közt a lakás túlsó végén megszólalt a telefon, így Isabel ott maradhatott még az asztalnál, amíg Inés vissza nem jött a telefon mellől, és a fülébe nem súgott valamit a mamájának. A két nő egymásra nézett, aztán mindketten Isabelre, aki az eltört kalit-